

Mais elles considèrent le Normalien comme une proie de luxe. Moi qui suis dessalé, je ne risque rien. Mais les innocents de ton genre... Il y aura des victimes. Pauvres familles françaises“.

Jules Romains ar putea să se liniștească. Căsniciile studenților dela Sorbona cu moldo-valace (sau *romînce* cum li se spune dela 1862 încoace) sînt extrem de rare. Se vede că fetele noastre nu consideră chiar că o „pradă de lux”, cum se exprimă romancierul, pe inocenții Normalieni cu umerii lor strîmți, cu ochelarii ce le tremură pe nas, cu... tocuri de cauciuc la ghetе, și care se prepară cu atîta rîvnă să profeseze în viitor la liceul din Beaune sau din Montbéliard. Familiile franceze, biete, să-și mînințe în tihnă răsolul de vacă la masa comună de seară; intruziunea unei logodnice moldo-valace, care ar cere un tacîm în plus, este numai o ficțiune de scriitor.

D. A. L. U.

Scrisori de dragoste.

Americanii au pasiunea colecționărilor și a muzeelor. Sînt niște staticieni poieți. După atîtea expoziții consacrate artelor, bucătăriei, lui Washington, televiziunii, se anunță deschiderea la New-York a unui colosal muzeu destinat : „Scrisorilor de dragoste“. Cine și-ar fi închipuit pe Yankeei atît de sentimentali ?

Se vor vedea expresiuni autentice din corespondența pasională a marilor oameni : Ludovic al XIV-lea, Nelson, Moreas, Henric al VIII-lea, Benjamin Constant, Casanova, M-me de Staël, Cavalerul D'Orsay.

...Și fără 'ndoială din „Lettres à Sophie” a lui Mirabeau și manuscrisul faimoaselor „Lettres d'une religieuse portugaise”.

Foarte probabil vor fi cîteva replici din cele 518 scrisori ale lui Napoleon către Maria Luiza, expuse de curînd la Biblioteca Națională din Paris și care au arătat publicului că marele împărat cunoștea amorul dar ignora ortografia.

Aceste intime epistole parvin dela familia Montesmovo, „descendenții bastardului pe care această puțin credincioasă soție l-a avut din intriga ei cu generalul Neipperg”. Generalul era chior ca Nelson și șchiopăta ca Byron ceiace dovedește odată mai mult că dragostea e mai totdeauna oarbă și ra-reori calcă drept.

Se vor găsi la New-York și replicile sentimentale ale acestor misive, scrisorile lui Napoleon către Josephina păstrate cu sfințenie la Bruxelles de către prințul Napoleon ? E ceva straniu și bolnav în această pasiune a publicului pentru secretele intime ale altora.

Dar s'a mai spus și se știe, că cele mai frumoase scrisori de dragoste, sînt acelea pe care le scriu cu gîndul, le păstrăm în suflet și nu le dăm luminii niciodată. J. H.

Salvarea conștiinții.

O femeie se urcă într'un tren accelerat fără să știe că biletul ei era valabil numai la trenuri personale. Controlorul vine, dă să perforze biletul, dar se oprește :

— Apoi nu-i bun !

— Cum nu-i bun ?